

ת"ד 12966/02 - מדינת ישראל נגד ולדימיר קוצ'רובסקי

בית משפט השלום לתעבורה בחדירה

ת"ד 20-02-12966 מדינת ישראל ני'

קוצ'רובסקי

לפני כבוד השופט אלכס אוחטר

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י בא כוחה מתמחה מר רמי משה

נגד

הנאשם

ולדימיר קוצ'רובסקי

ע"י בא כוחועו"ד משה ליפשיץ

גמר דין

מבוא:

עסוקין בתאונת דרכים אשר אירעה בתאריך 19.11.2014 סמוך לשעה 20:05, וכתוצאה מזעזועות כתוב האישום, בהן הודה והורשע הנאשם, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג טויטה 79-151-79 (להלן: "הרכב") באור עקיבא, ברחוב דוד המלך, מדרומ לכיוון או בסמוך לכך.

הכassis במקומ אספלט תקין ויבש, דרך עירונית מהירות מרבית מותרת 50 קמ"ש, כביש דו סטרוי 2 נתיבים לכל כיוון, עם פרדרת בנייה בין המסלולים, מדרוכה מיינן למסלול בכיוון נסיעת הנאשם, מעבר ח齐יה מסומן בבירור על פני הכביש, תמרור מעבר ח齊יה ברור גגלי, ראותليلת טוביה תאורת רחוב פעלה, שדה הראייה בכיוון נסיעת הנאשם פתוח ונitin להבחין בהולך רגל לכל רוחבו של מעבר הח齊יה ועל גבי אי התנועה מרחק של 89 מוד.

אותה עת, משמאלי לימין ביחס לכיוון נסיעת הנאשם, חצה מעבר הח齊יה, הולך רגל, ודימ ריבל, ליד 1958, אשר הספיק לחצות את מסלול הנסעה הנגדי, אי תנועה ברוחב 4.2 מטרים בין המסלולים וכ- 0.7 מטרים מסלול נסיעת הנאשם.

במועד ובמעמד האמור לעיל נהג הנאשם ברכב בקלות ראש, בכך שעקב רכב שעמד בנתיב הנסעה הימני במסלול נסיעת הנאשם, לא נתן תשומת לב מספקת לדרכ, מסיבה שאינה סבירה לא לבדוק בהולך הרגל, לא אפשר לו להשלים את הח齊יה בבדיקה ופגע בו. בעקבות הפגיעה הוולך הולך הרgel למרחק של כ- 6.8 מטרים על הכביש.

כתוצאה מההתאונה נחבל הולך הרgel חבלות של ממש ונגרמו לו שברים בעצמות האף, שבר ברמוס פוביס, שבר קווי בסקרום, שבר ריסוק דו"צ בראש וצוואר ההורמוס והוא אושפץ מתאריך 19.11.2014 ועד לתאריך 09.12.2019, נזקק לניתוח שחזור וקייבוע של השברים ולטיפול רפואי. לאחר מכן, מתאריך 09.12.2019 ועד לתאריך 20.02.2013 אושפץ הנפגע באשפוז שיקומי.

כתוצאה מההתאונה נדרש גם הרכב.

עמוד 1

העבירות בהן הורשע הנאשם הן: **נהיגה בקלות ראש** - עבירה לפי סעיפים 62(2) + 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 (סמל סעיף 2029), **התנהגות הגורמת נזק** - עבירה על תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 וסעיף 38(3) לפקודת התעבורה (סמל סעיף 2425) **אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר ח齐יה בבטחה** - עבירה לפי תקנה 67א לתקנות התעבורה (סמל סעיף 5428).

בדיון אשר התקיים לפני, ביום 24.09.20, הודה הנאשם במיוחס לו, באמצעות בא כוחו, והורשע, ולביקשת בא כוחו, הנאשם נפטר לנוהga עד תום ההליכים והופנה לקבלת תסקירות שירותי המבחן.

تسקירות שירותי המבחן

ביום 11.03.21 הוגש תסקיר מטעם שירותי המבחן. מהتسקיר עולה כי הנאשם, בן 77, ילד רוסיה אשר עלה ארץ עם משפחתו בהיותו בן 51, אלמן, אב לבת אחת וסב לשלושה נכדים, מתגורר בגפו. הנאשם בעל השכלה של 17 שנים לימוד כאשר רכש השכלה אקדמית במכלאה צבאית ברוסיה. הנאשם שירת 31 שנה בצבא הרוסי בתפקיד פיקודי. מזה כ- 3 שנים עובד במאפייה בתפקיד עובד ניוקון.

ה הנאשם מחזיק ברישיון משנת 1994 ואין לחובתו כל הרשותות קודמות. שירותי המבחן ציין כי רישומו הנוכחי מעיד על אדם בעל עדמות שומרות חוק שכיל חייו פועל לפי החוק.

ה הנאשם נטל אחריות מלאה לתאונת וניכר כי חש תוצאות קשות של אשמה בגין הפגיעה בהולך الرجل ואף ביקר אותו בבית החולים וביקש את סליחתו. הנאשם הביע צער רב על הפגיעה והביע אמפתיה כלפי הנפגע, כאשר הוא כועס על עצמו ומתתקשה לסלוח לעצמו. דברים אלה גובו גם בדבריה של בתו של הנאשם.

לאור האמור, שירותי המבחן המליץ על הטלת צו של"צ תוך שבנה לנאים תוכנית של"צ בעוממת "מAIR פנים" בהיקף של 250 שעות ופיזיו, שייהי בהם כדי להקטין את הסיכון להישנות העבירות.

טיעונים וראיות מצדדים לעונש:

לдин מיום 24.03.21 לא התיעצב הנפגע ולא הוגש מסמכים רפואיים בעניינו.

ב"כ המשימה הפניטה לכתב האישום ולהויתן של תאונות הדרכים "מכת מדינה" שעלה בית המשפט לסתת חלקו במאזן למיגור על ידי הטלת ענישה מחמירה. ב"כ המשימה מסרה כי שוחחה עם בנו של הנפגע שמסר כי אבי נמצא במצב קשה ומizio בעיצומו של הליך קביעת אחוזי נכות עם זאת, אמר שהוא לא נוטר טינה לנאים ומאין שה הנאשם לא הוכח פגוע בו ומדובר בתאונת מצערת.

ב"כ המשימה עמדה על נסיבות האירוע לחומרה כאשר התאונת לא רק שהתרחשה במעבר ח齊יה אלא גם תוך שה הנאשם עוקף רכב שעצר. ב"כ המשימה עתרה למתחם שיתחיל ממארס קצר לביצוע בעבודות שירות ועד למסר בפועל לתקופה ארוכה, לצד פסילה בפועל של מספר שנים תוך שהפניטה לפסק דין יחיד ויחסית ישן. ב"כ המשימה טענה שאין לתת משקל רב לנسبותיו של הנאשם אך מפהת עברו הנקי וגילו המתקדמי לצד עמדת הנפגע, לא תבקש

המואשימה בתיק זה הטלת מאסר בפועל אך כן תבקש להחמיר עם הנאשם ולהטיל עליו פסילה בפועל שלא תפחית מחמש שנים, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים, קנס ממשמעותי ופיזי ממשמעותי.

בטעונו, ב"כ הנאשם התיחס למתחם ולעונש אותו בבקשתו ב"כ המואשימה וטען כי הוא לא מגובה בפסקה או בדבר אחר, תוך שהפנה לפסקה עניפה בה נפסקו פסילות בפועל בגין מספר חודשים בודדים.

עוד הפנה לנسبות התאונה כאשר לטעמו, העובדה שהנ帀ה שמדובר במקרה נסיבה לחומרה כי אם להיפך. הרכב שעצר, עצר במקום שאסור לו וככל הנראה חסם את שدة הראייה של הנאשם.

ב"כ הנאשם ציין שדוקא זהו המקירה בו יש לתת משקל רב לנسبתו של הנאשם כאשר הלה נוהג 27 שנים ללא כל הרשעה, קיבל אחריות מלאה על מעשיו, הגיע לבית החולים והתנצל בפני הנפגע ועודנו מתイスר על מעשיו עד היום, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בתסקירות המבחן. עוד הפנה לחלוּף הזמן מעת התאונה, ולעובדה שאם תוטל על הנאשם פסילה ארוכה, הוא יאבד את מקום עבודתו והדבר יפגע גם בנתנו לה הוא מס' כלכלי. לאור האמור, בבקשתו ב"כ הנאשם להימנע מהטיל על הנאשם צו של"צ לאחר והוא לא נזקק לעונש שיקומי, להימנע מהטלת פיצוי שכן הנפגע יפוצח על ידי הביטוח, להתחשב בקנס שיטול על הנאשם וכן לחרוג ממתחם העונשה הנוגע לפסילה ככל שבית המשפט סבור שהוא מעל ל- 6 חודשים.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטית והעניק מעמד בכורה לעיקרונות ההלימה, הינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנسبותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במידות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם העונשה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתאם בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה המפורחות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו 40ה' לחוק.

קבעת מתחם העונש ההולם:

בunnyינו, הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות שאין להקל ראש בחומרתן ובנסיבות ביצוען עת נהג בקלות ראש, לא הבחן בהולך הרגל ולא אפשר לו לחצות בבטחה במעבר הח齐יה.

בעבירות תעבורה כלל, ובUBEIROOT של תאונה הגורמת חבלות בפרט, הערך המוגן הינו שמירה על שלמות הגוף, וכן מתן

תחושת בטחון למשתמשי הדרכ.

על חשיבותה של עונשה מרתיעה בתאונות דרכים, בהם נגרמות חבלות ופצעות חמורות עדן בית המשפט ברע"פ
2564/12 ייחיאל קרני נ' מדינת ישראל:

"**תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחולקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכת נגד תאונות הדרכים...לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופצעות ובפרט כאשר חבלות ופצעות אלו חמורות הן.**"

עוד בפסקה התואמת לעניינו נקבע לא אחת, כי מרכיב חשוב ברמת העונשה בתיקי תאונות דרכים הינו תוצאות התאונה כמו גם חומרת העבירה, אולם יש לשקל גם רשלנות תורמת של הנפגע וכן נסיבות אישיות של הנאשם (ר' ת"ד(ת"א) 14-04-2659 מ"י נ' רפאל ביטון [ניתן ביום 22.1.22, פורסם ב公报] והפסקה שהובאה שם).

באשר לחומרת העבירות, הנאשם נהג בקלות ראש, עקף רכב שעצר בנתיב הימני תוך שלא שם לב למתרחש ממשמאלו ועל מעבר הח齐יה, לא עצר להולך רגל ולא אפשר לו לסייע את הח齐יה בבטחה כפי שעולה מכתב האישום בו הודה. אף על פי כן, מעובדות כתוב האישום עולה כי מדובר בחוסר תשומת לב וברשלנות רגעית כאשר כל הנראה, הנאשם נתן את תשומת ליבו לרכב אותו עקף במקום למתרחש באירוע התונועה ובמעבר הח齐יה אותו עומד לעבור. חוסר תשומת לב זו, לروع המזל גרמה לתאונה קשה, ללא שנלווא לכך עבירות נוספות דוגמת ניגזה בשכרות, נהיגה ללא רישון או בפסילה או הפקלה לאחר הפגיעה וכן אני קובע שרמת רשלנותו של הנאשם ביןונית.

העונשה הקבועה בסעיף 38(3) לפકודת התעבורה קובעת סנקציה של פסילת מינימום של 3 חודשים למי שגרם בינהיתו חבלה של ממש לאחר וכך יש לקבוע את הרף התחתון של המתחם מתן זה (עפ"ת (חי') 20-04-4955 קולר נ' מדינת ישראל, [ניתן ביום 20.06.08, פורסם ב公报] הדומה בנסיבות לעניינו וכן לאסמכתאות שהובאו שם). תקופת הפסילה הנואתת שתוטל וכן קביעת עונש בדמות מאסר או צו של"צ יגזרו מרף הרשלנות, טיב החבלות וההשלכות על חי הנפגע.

על כן ולאור כל האמור לעיל, בהתחשב בשיקולים האמורים ובנסיבות המקירה דנא, אני קובע כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם, הינו ממאסר הצופה פנוי עתיד או צו של"צ ועד מספר חדש ממאסר בפועל בודדים, לביצוע בעבודות שירות, ותקופת פסילה בין 3 חודשים ל- 30 חודשים (ענין ביטון וכן רע"פ 19/3972 קנטור גוז נ' מדינת ישראל ורע"פ 19/3065 אהרון אסלן נ' מדינת ישראל [ניתנו ביום 19.06.17, פורסמו ב公报] לצד עונשה נלווית).

גזרת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

על שיקולי עונשה, עמד בהרחבה כב' בית המשפט העליון בע"פ 11699/05 סרפטו נ' מ"י (23/6/08):

"**מלאת גזרת הדין קשה ומורכבת היא. היא מצריכה עיריכת אייזון עדין ורגיש בין שיקולי**

הענישה השונים, ובין גווניו של הנאשם הקונקרטי והנטיבות שבhan בעברה העבירה, לבין שיקולי מדיניות מגוונים והצורך בהתחוית מדיניות עונשית ברורה שיש בה כדי לקדם ערכיהם חברתיים. מטבע הדברים, זהו אינו מטעם מדויק, שהרי אין מקרה אחד זהה לשנהו, אין הנאשם דומה לחברו וגם אם ניתן לעיתים להצביע על דמיון או קרבת-מה בין נסיבותו של מקרה פלוני למקרה אלמוני, הרי שתמיד ימצא ייחוד ושוני בנסיבותו של כל מקרה ומקרה ובאופן שבו ראוי לישם את השיקולים השונים על עניינו של אותו הנאשם העומד בפני בית המשפט. בסופו של יומם, וזאת אין לשכות, גזירת העונש נעשית למידותיו של הנאשם הכספי. עמד על הדברים בבהירות רבה, כדרךו, השופט (כתוארו אז) א' ברק בפרשא קודמת:

"ביסוד הענישה אינו עומד שיקול אחד ויחיד, אלא מכלול של שיקולים. במלצת הענישה בכל מקרה ומקרה חייב השופט למצוא את המשקל הרואוי שיש להעניק לכל אחד מהשיקולים הנזכרים, תוך שהוא מודע לכך כי לעיתים הקרובות שיקול אחד בא על חשבונו של שיקול אחר. מכאן, שהעונש אשר מוטל בסופו של דבר על הנאשם, אינו אלא תוצאה "משוקלתת" - אם תרצה פשרה - של השיקולים השונים שיש להבאים בחשבון. מלצת "סקולול" זו אינה מלאכה מדעית, אך היא אף אינה מלאכה שרירותית. היא עניין שבשיקול דעת, הנעשה על רקע הכללי והאנידיבידואלי, במסגרת המדיניות העונשית הכללית כפי שהיא מתבצעת על ידי בית-המשפט" (ע"פ 212/79 פלוני ב' מדינת ישראל, פ"ד לד(2) 421, 434 (1979)....".

מכאן לשם.

ה הנאשם בן 77, אלמן ואב לילדה אחת וסב לשלווה נכדים, מתגורר בגפו.

ה הנאשם חסר מזמן של בית המשפט והעדים, חסר מהנפגע להיעד בבית המשפט, לקח אחירות על מעשיו והודה בעבירות המיחסות לו בכתב האישום בהזדמנות הראשונה. הנאשם הביע חרטה על קרות התאונה, הביע אמפתיה לנזק שנגרם לנפגע, ביקר את הנפגע בבית החולים והתנצל באופן אישי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתイスר על מעשיו ומתזקזה לסלוח לעצמו על אף שהנפגע עצמו, אינו נוטר לו טינה והביע עמדה פיסנית.

ה הנאשם מחזיק ברישו נהייה מזה 27 שנים ואין לחובתו כל הרשעה קודמת או מאוחרת. מעטים המקרים בהם נתקל בית המשפט באדם עם ותיק נהיגה שכזה שאין באמתחתו אפילו לא הרשעה אחת מסווג בrierת משפט. ודאי שיש לתת לנตอน זה משקל רב. מהיuder העבר של הנאשם ניתן ללמוד על אופן נהיגתו הן קודם לתאונת והן לאחריה. נתון זה מלמד על הסיכון הנשקף מה הנאשם, ואף עובדה זו יש לזכור לצרכו.

מאז התאונת חלפה שנה וחצי וגם נתון זה יש לנקות בחשבון.

המאמינה לא צירפה כל פסיקה שתתמוך בטיעונה בלבד פסק דין אחד החורג בנסיבותיו מתיק זה. יוער כי הענישה שנותבקה אף חורגת בחומרתה מהענישה המבויקשת על ידי המאמינה במקרים דומים ואף חמורים יותר.

הפגיעה אשר נגרמו לנפגע, פגיעות קשות הן ורק בנס, לא גבתה התאונה חי אדם ואולם, המאשימה לא הגישה מסמכים רפואיים של הנפגע ולא צוין מצבו הרפואי העדכני.

בנסיבות אלה, ולאור עמדת המאשימה, אינני סבור שיש מקום להטיל על הנאשם מאסר בפועל, אפילו לא לביצוע בעבודות שירות. עם זאת, עמדתי שונה מעמדת ב"כ הנאשם, ואני סבור שלא ניתן לפטור את הנאשם ללא כל עונש אלא שיש לתת מקום גם לאינטראס הציבור. אינטראס זה יש בו כדי לקבוע שה הנאשם יבצע עבודות לטובת הקהילה תחת צו של"צ (ר' עפ"ת (ב"ש) 29414-12-18 **דניאל מאיר ארץ** [ניתן ביום 17.02.19, פורסם ב公报] וכן עפ"ת (חיי) 15-01-2014 **מדינת ישראל נ' גיא זגדון** [ניתן ביום 19.02.15, פורסם ב公报] והאסמכתאות שהובאו שם).

לאחר שנתי את דעתך לנסיבות התאונה, שכאמור לא בוצעה בליוי עבירות חמורות נוספת בהן למרבה הצער בית המשפט נתקל חדשות לבקרים, רמת הרשלנות, עמדת שירות המבחן, קיבלת האחריות בהזדמנויות הראשונות, החריטה אותה הפגין הנאשם, עמדתו של הנפגע ועבورو של הנאשם, באתי לכל מסקנה כי יש לגזר את עונשו של הנאשם ברף התחthon של מתחם העונש ההולם.

משנאמר כל זאת, ולאחר שנשקלו כל השיקולים הרלוונטיים אשר צוינו לעיל, תוך ערכית איזון בין רכיבי העונשה השונים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים וה坦אי הוא שה הנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על עבירות של נהייה בזמן פסילה ו/או נהייה אשר גורמת לתאונת דרכים שבצדיה חבלות של ממש, עבירות לפי סעיפים 67 ו/או 38(3) לפקודת התעבורה.

2. אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקביל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 7 חודשים בגין התקופה בה היה פסול עד תום ההליכים אשר תחוسب מיום 24.09.20 כך שלמעשה הפסילה בגין גזר דין זה רצתה במלואה זה מכבר.

3. אני פוסל את הנאשם מלקביל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים וה坦אי הוא שה הנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליו הורשע או אחת העבירות המפורטוות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 וירושע בגיןה.

4. צו של"צ בהיקף 250 שעות שיבוצעו בהתאם לתוכנית אותה יבנה שירות המבחן ותוגש לאישור בית המשפט. הסביר לנאים כי ככל שלא יבצע את עבודות השל"צ, יכול ותוגש בהשה מטעם שירות המבחן לצורכי הפקעת צו השל"צ ובמקרה שכזה עניינו יבוא לבית המשפט לצורך קיום דין מחודש ברכיבי העונשה של גזר דין.

.5. פיצוי לנפגע בסך 3,000 ₪ אשר ישולם ב- 6 תשלומים שווים ורכזופים החל מיום 21/6/10 ובכל 10 לכל חדש עוקב שאחריו. הסכומים יופקדו בקובת בית המשפט ויעברו לנפגע העבירה בהתאם לפרטיהם שימסרו ע"י המאושר.

המציאות תשלח העתק גזר הדין אל שירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ז איר תשפ"א, 28 אפריל 2021, במעמד הנוכחים.